

Bilag II.

Til Regering og Rigsdag.

I den vedlagte Resolution (Bilag 1) har Landsforeningen „Den personlige Friheds Værn“ med Tilslutning fra samtlige sine Lokalafdelinger givet Udtryk for, hvilken Opfattelse Landsforeningen har af den til den høje Regering og Rigsdag indbragte Resolution, der paa Afholdsorganisationernes Opfordring er vedtaget paa en Del Afholdsforeningers Aarsmøder og paa enkelte offentlige Møder ude i Landet.

Til Forstaaelse af vor Opfattelse tillader vi os at henvise til det Opraab, som Danske Afholdsselskabers Landsforbund udstedte i Maj Maaned d. A. samtidig med Affattelsen af Resolutionens Ordlyd, og hvori opfordredes til Afholdelse af offentlige Møder med Vedtagelse af Resolutionen som *et Led i Forberedelserne til de kommende Valg* (Bilag 2).

Denne vor Opfattelse er blevet bekræftet af den i en Del af Afholdspressen forud for og under Agitationsugen 23.—30. September d. A. førte Agitation og gennem den paa nogle af Møderne, hvor tillige Landsforeningen har været repræsenteret, førte Diskussion, som formentlig vil være de højtærede Medlemmer af Regering og Rigsdag bekendt gennem Referater og Artikler i de paagældende Egenes Dagspresse.

Da Afholdsorganisationerne har villet give deres Resolution Karakter af et Udtryk for Vælgernes Ønske, skal vi tillade os at anføre:

1. At Resolutionen er vedtaget paa Afholdsforeningernes Aarsmøde, er kun naturligt, og dette kan man formentlig i denne Forbindelse se bort fra.
2. Opfordringen til at holde offentlige Møder i Agitationsugen er kun fulgt af et ubetydeligt Mindretal af Landets Afholdsorganisationer, hvilket fremgaar af Antallet af de i Rigsdagen indbragte Resolutioner.
3. De fleste Steder har Tilslutningen til de offentlige Møder været yderst ringe i Forhold til den Folkestemning, der var paaregnet at sætte i Forbindelse med Resolutionen.
4. Et enkelt Sted, Æbeltoft-Kredsen, blev Resolutionen nedstemt.
5. I Byerne Frederikshavn, Sæby, Aalborg, Hobro, Grenaa, Aarhus, Esbjerg, Svendborg, Middelfart har vor Forening officielt været repræsenteret paa Møderne, og der er paa disse konstateret Modstand mod Resolutionen af skiftende og undertiden ret betydelig Størrelse, og store Dele af Forsamlingerne har forholdt sig passive under Afstemningen, formentlig af Hensyn til den politiske Karakter, Resolutionen og den i Forbindelse med den staaende Agitation havde. Det er neppe for meget sagt, at det gennemsnitlige Antal Stemmer for Resolutionen ikke overstiger Halvdelen af det mødte Antal Tilhørere.

Alle de under 1—5 ommeldte Forhold bevirker, at Afholdsorganisationernes Resolution langtfra er et Udtryk for en Folkestemning, og vi tillader os derfor at andrage om, at der i denne Forbindelse maa blive set bort fra Resolutionen.

I Anledning af, at Afholdsorganisationerne igennem Resolutionen har stillet Krav om, at Loven om Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke (Beværterloven) gennemføres i Folketingets Affattelse i Rigsdagssamlingen 1922—23, navnlig saaledes, at det lokale Veto lovfæstes med Anerkendelse af almindelig Stemmeferhed, og idet vi gaar ud fra som en Selvfølge, at der vil blive gjort Bestræbelser